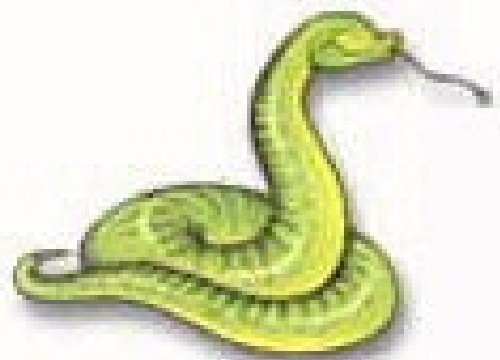
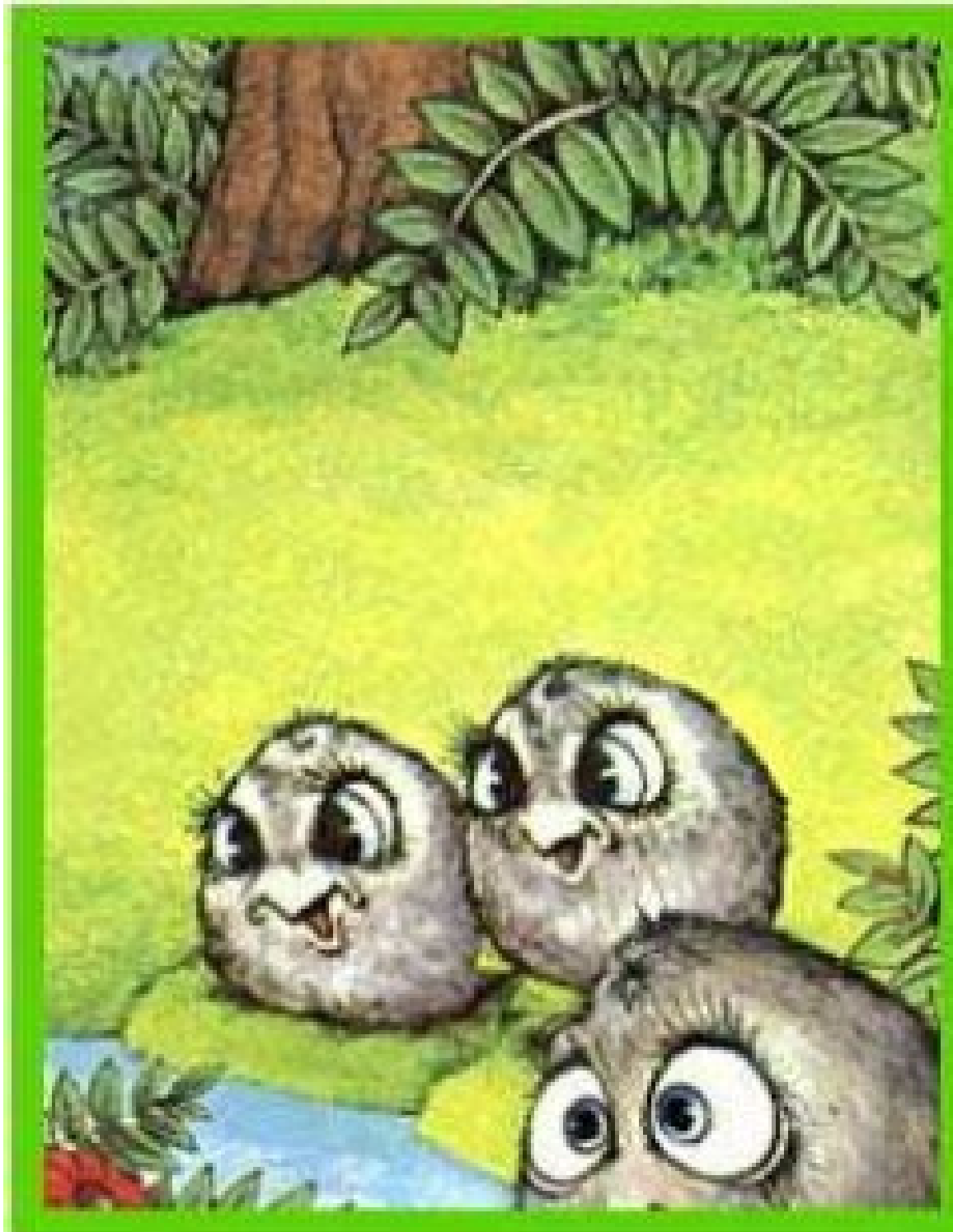

קרטוש

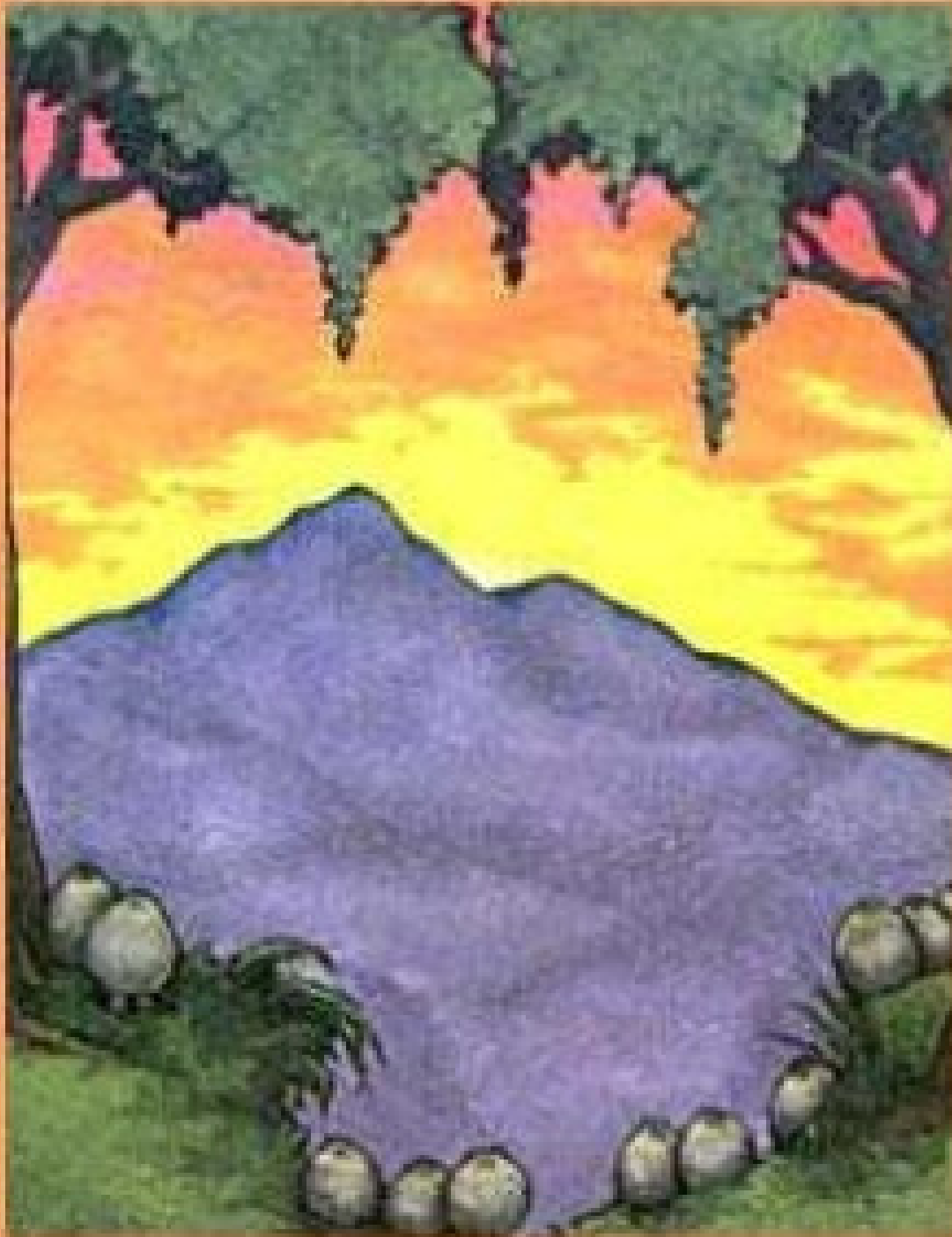
כתב סטפן קוסגרוזה

צייר רובין ג'מס

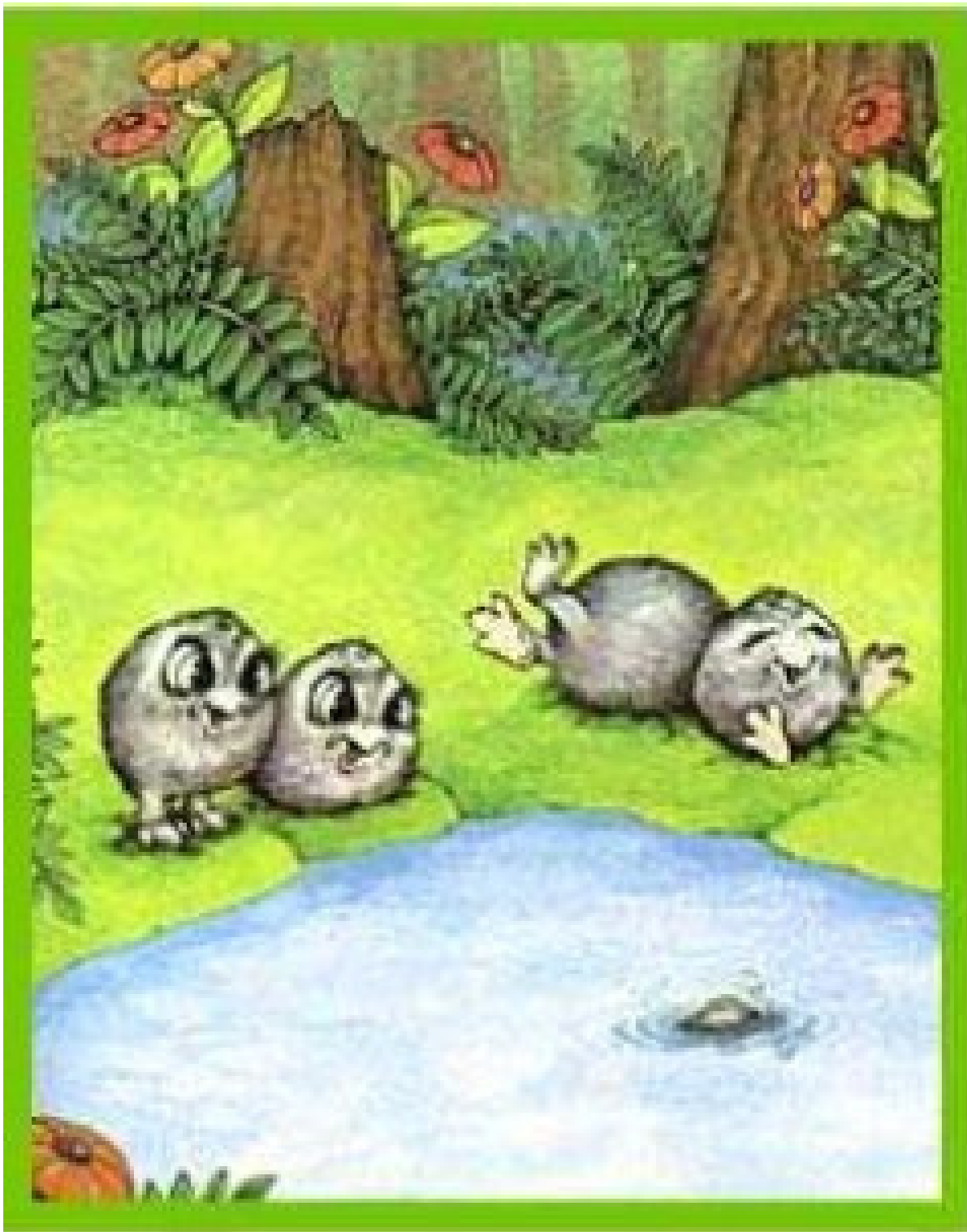

רחוק מכאן, באמצע ים כחול מונח אי
קטן, קרוי אי ההצלחות. וגבוה בהרים
של אי הקסום הזה, בפינת יער נחמדה,
חיו יצורים קטנטנים בשם שערונים.
שערונים היו יצורים דמויי כדורים,
מכוסים מהראש ועד הרגליים בשערות
רכות, ובעלי שתי עיניים, הגדולות ביותר
שניתן לראות אי-פעם.
הם היו זקוקים לעיניים גדולות כאלה כדי
לראות הכל מה שרק ניתן לראות באי
ההצלחות. כי שערונים אהבו לראות את
הכל, והיה שם מה לראות!

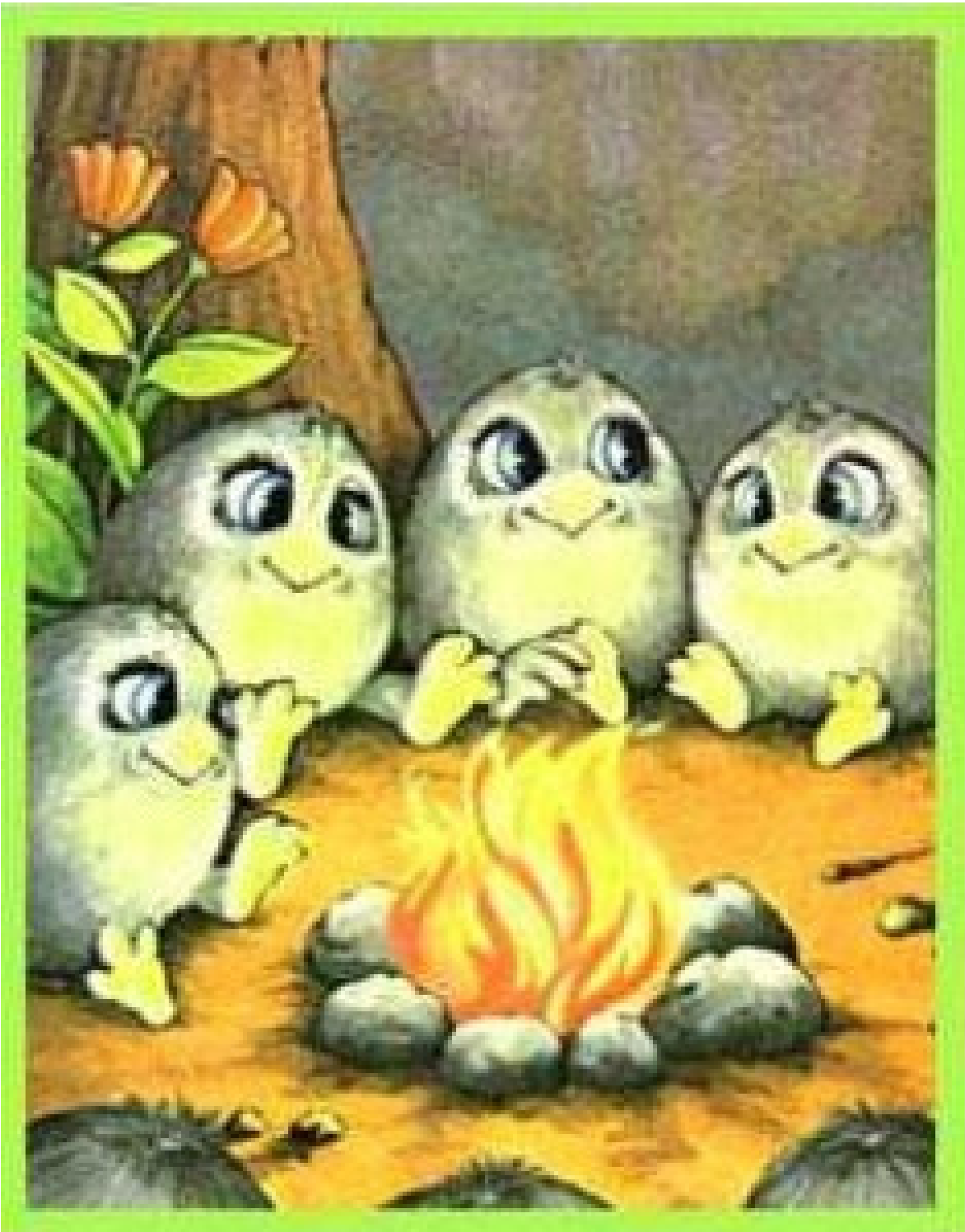
שערונים בילו ימים שלמים בהליכה
בדרכים ושבילים של הא, והתבוננו
בדברים שמסביב. הם הלכו והביטו לכל
הצדדים בפחד שיחמיצו ולא יראו משהו
כשהם מביטים בכוון אחר.
הדבר היפה ביותר עבורם היה לראות
את צבע השמיים בזמן שקיעת השמש
במערב אי ההצלחות.

שערונים נהגו לשבת על החוף ולהביט
על השתקפות האור במשך שעות.
הם נהנו כשמדי פעם קפץ החוצה דג
וגלים קלים הופיעו על פני המים.
שערונים התחילו אז לצחוק והבבואות
שלהם רקדו על פני המים.

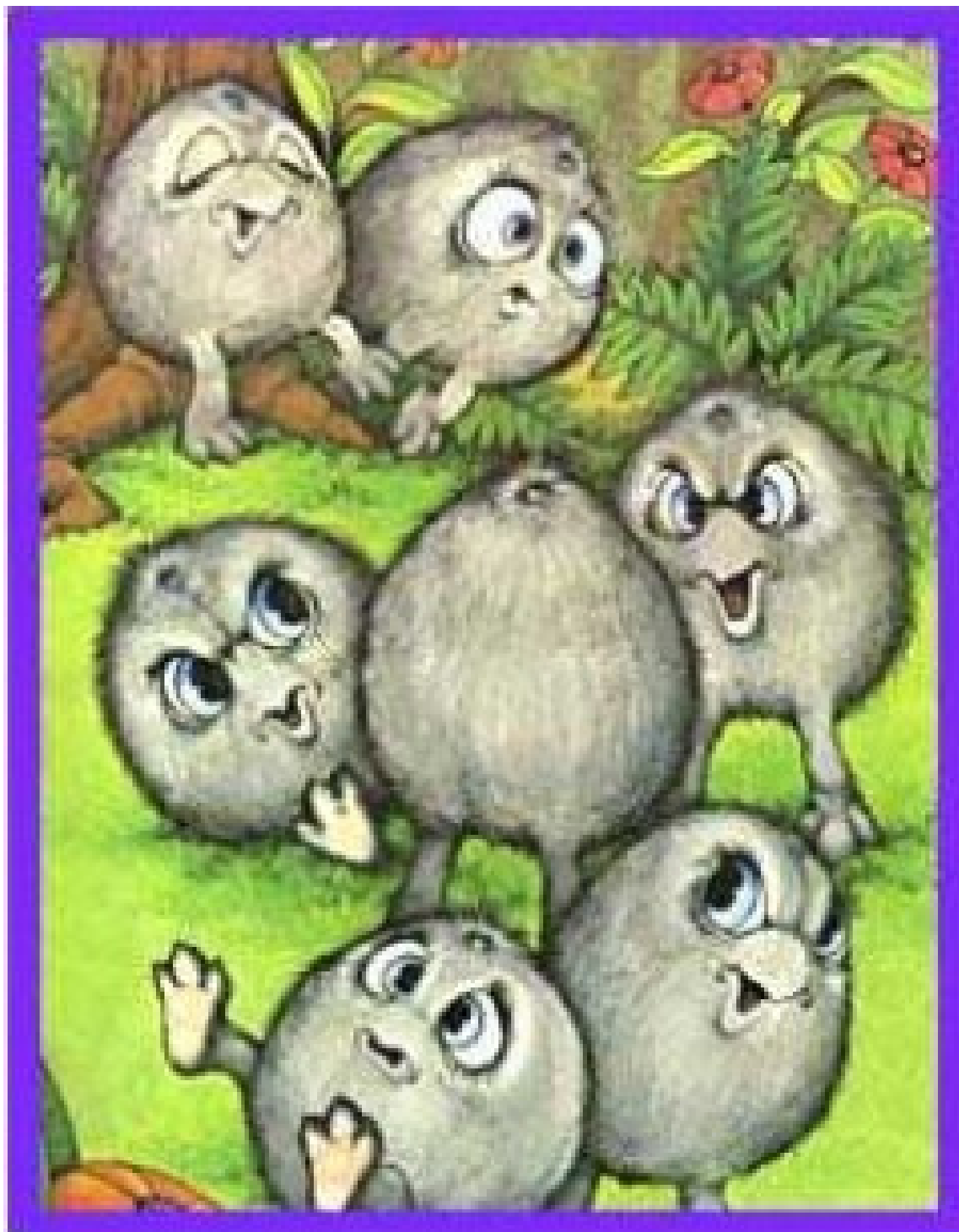
בערבים היער התעטף בחשכה
קטיפתית, ואז הם אספו זרדים והכינו
מדורה. וכשבא הלילה הם הסתכלו על
הכוכבים בשמיים או עקבו אחרי הגיצים
המרקדים בשרידי הזרדים הכבויים.
יופי היה סביב והם השתדלו לא להחמיץ
דבר.

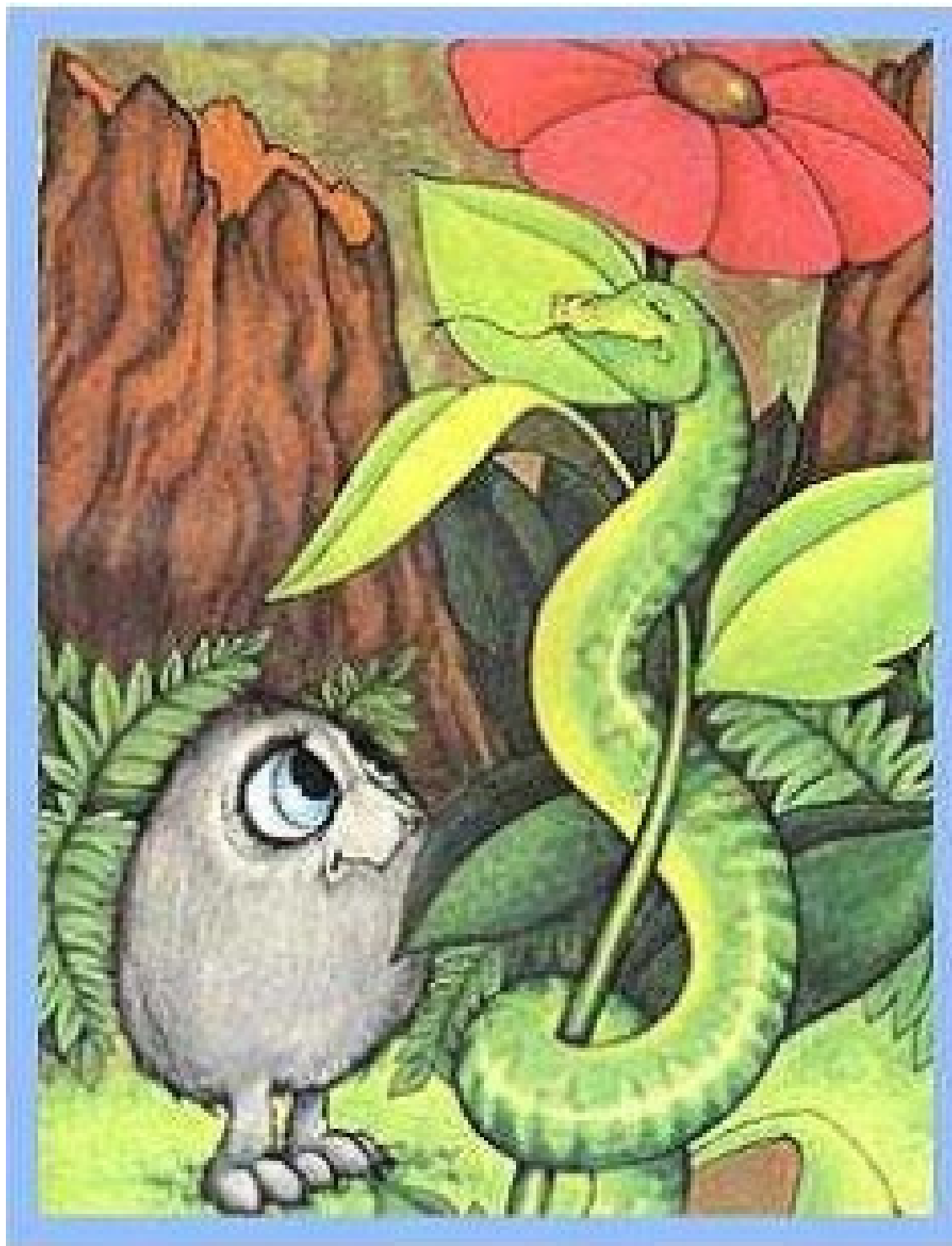

אבל עדיין היו להם בעיות. כי שערונים
פחדו מאוד לא להחמיץ משהו יפה ולא
עצמו את עיניהם אף פעם ואף פעם לא
ישנו.

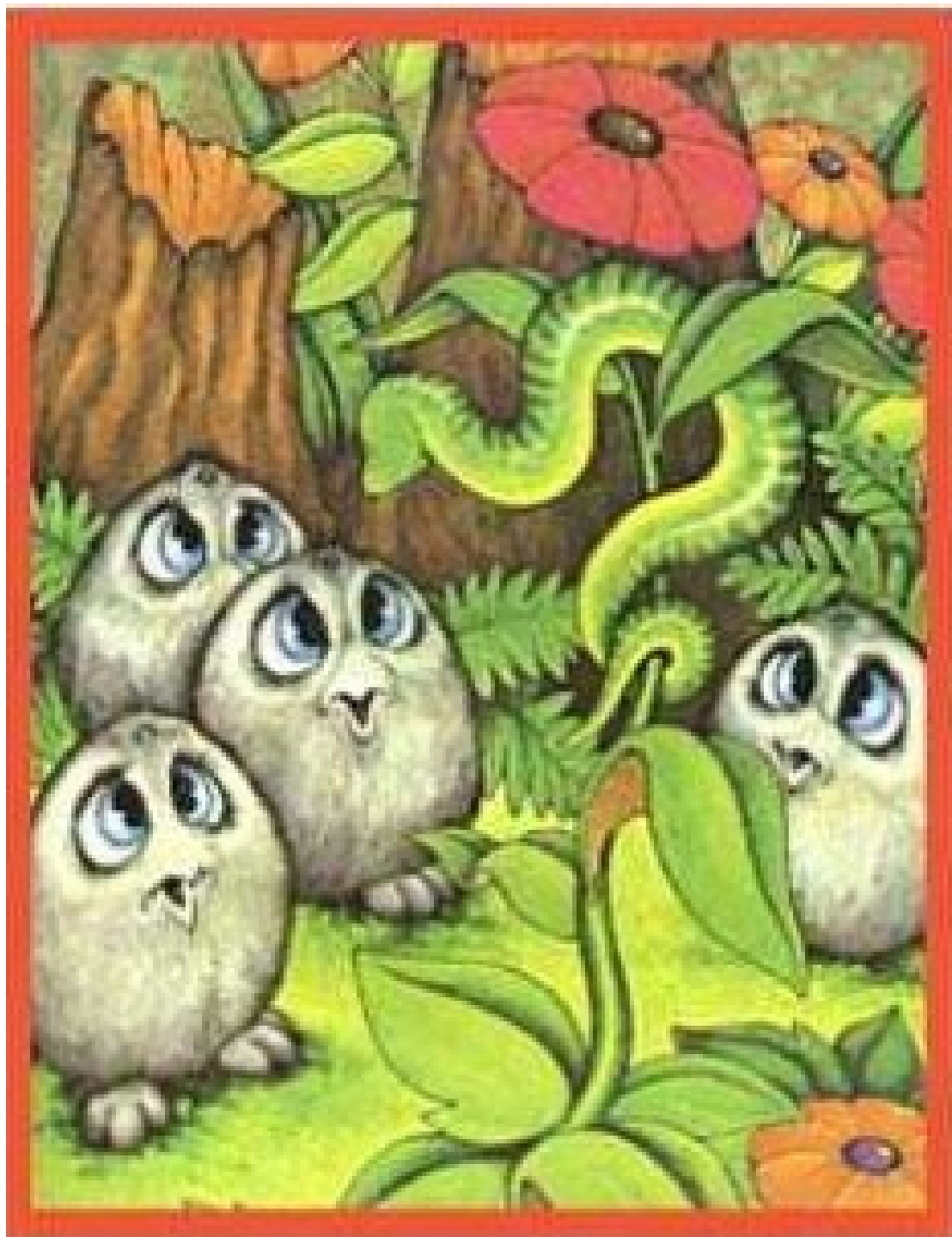
ובלי שינה הם רגזו ורטנו כל פעם יותר,
כפי שקורא למישהו שלא ישן מספיק
ונעשה כעסן או ממש גס.

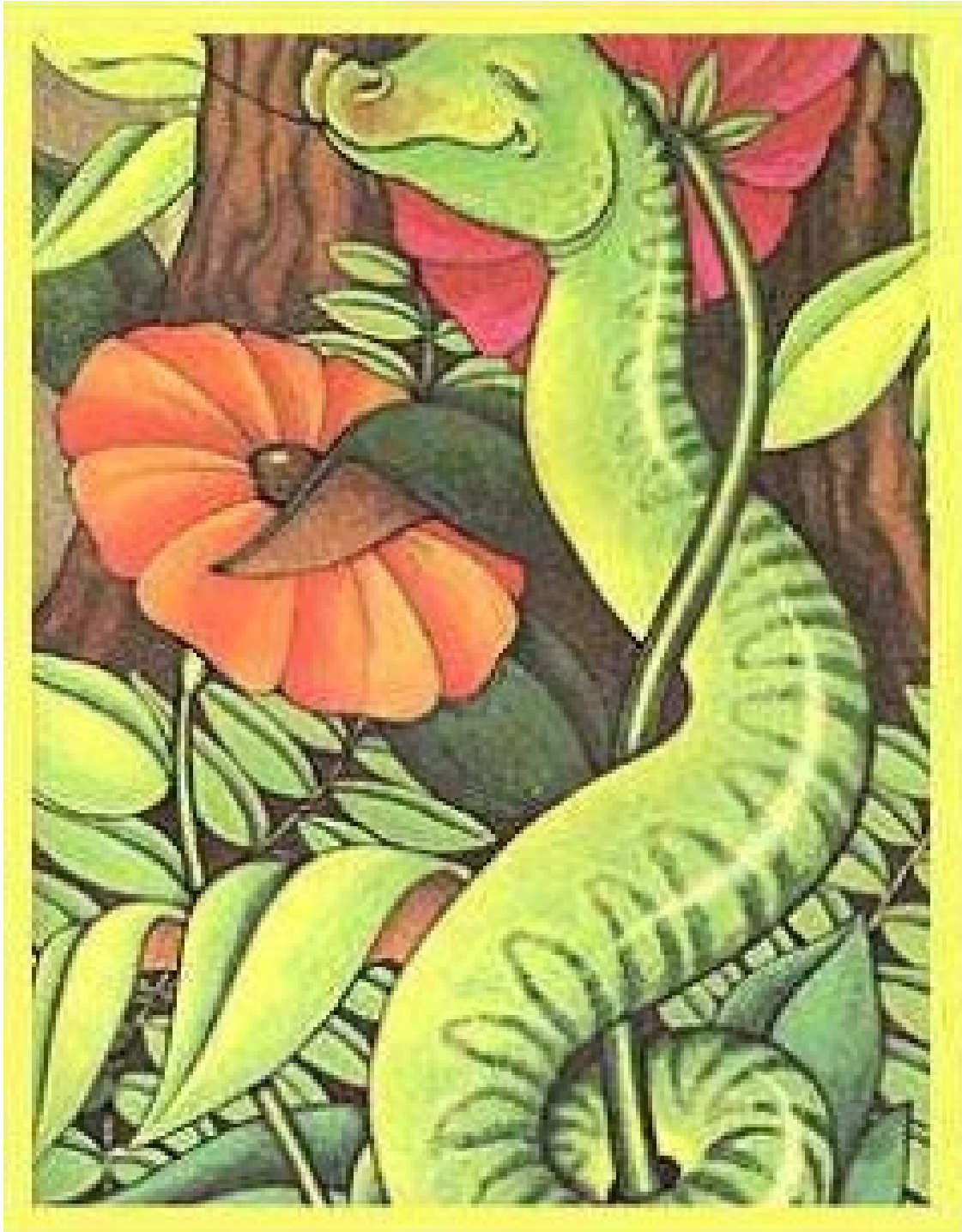
לפחות פעם ביום אחד השערונים, שלא
הסתכל לאן שהוא הולך, פגע בשערון
אחר וזה מיד התחיל לרטון ולקלל ולצעוק
וכך הם רבו זה עם זה ולא אמרו סליחה
ולא התנצלו.

וכך היו הדברים נמשכים לולא קרה פעם
ששערון אחד קטן עצר כדי לראות נחש
ירוק שטיפס על גבעול של פרח.
כל יתר השערונים שסביבו דחפו זה את
זה ורטנו וכעסו זה על זה, בזמן שהנחש
היפהפה עלה באיטיות על הגבעול.

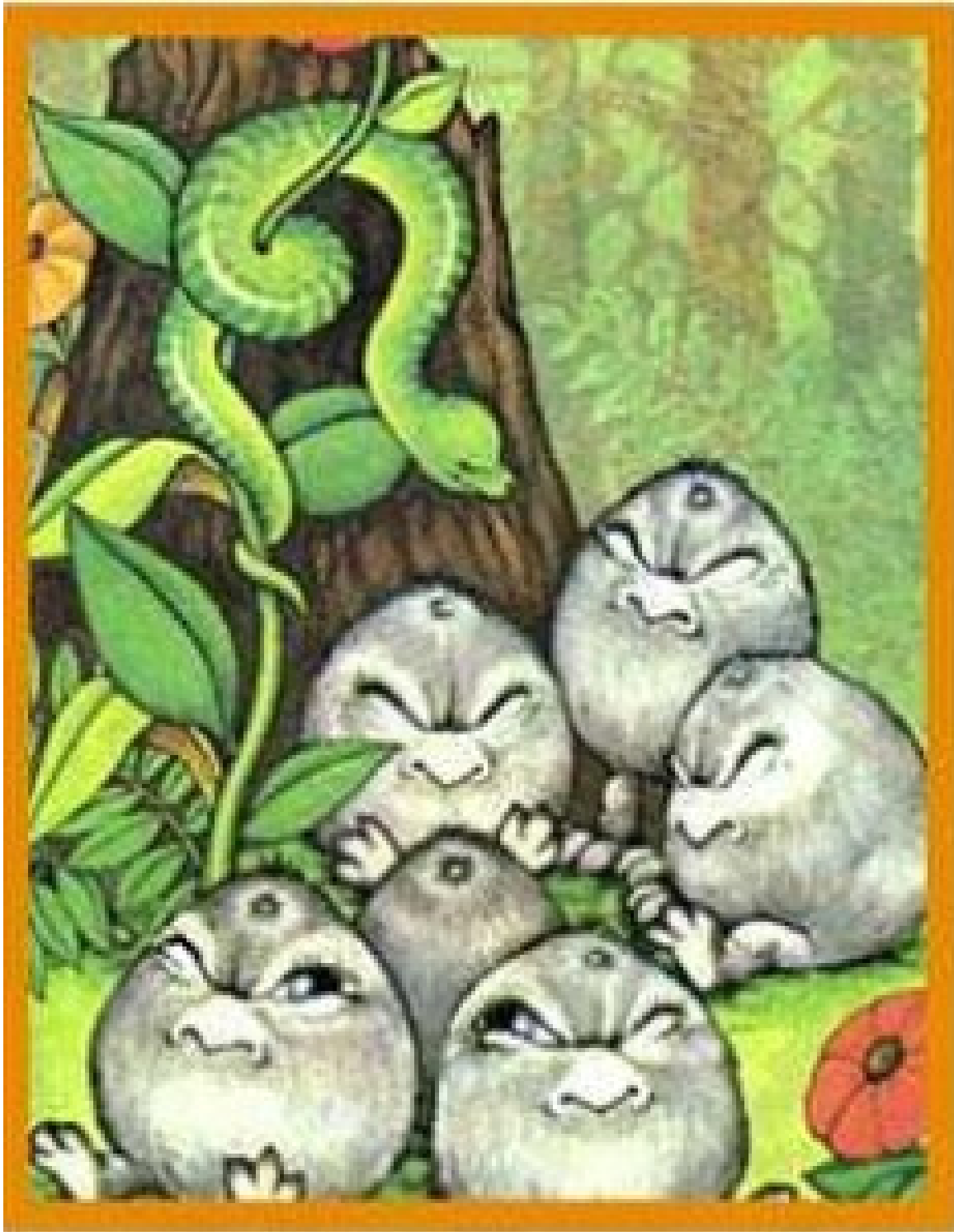

"מי רועש כאן" שאל הנחש והוציא את לשונו כדי לטעום מהאוויר הצח.
"הביטו" אמר אחד השערונים "הנחש עיוור. אין לא עיניים כדי לראות!"
כולם התחילו לרחם על הנחש "הוא עיוור!" "הוא לא יכול לראות!" "הו! נחש אומלל, נחש מסכן!"
"שמי קרטוש" אמר הנחש "אבל לא הייתי קורא לעצמי מסכן."

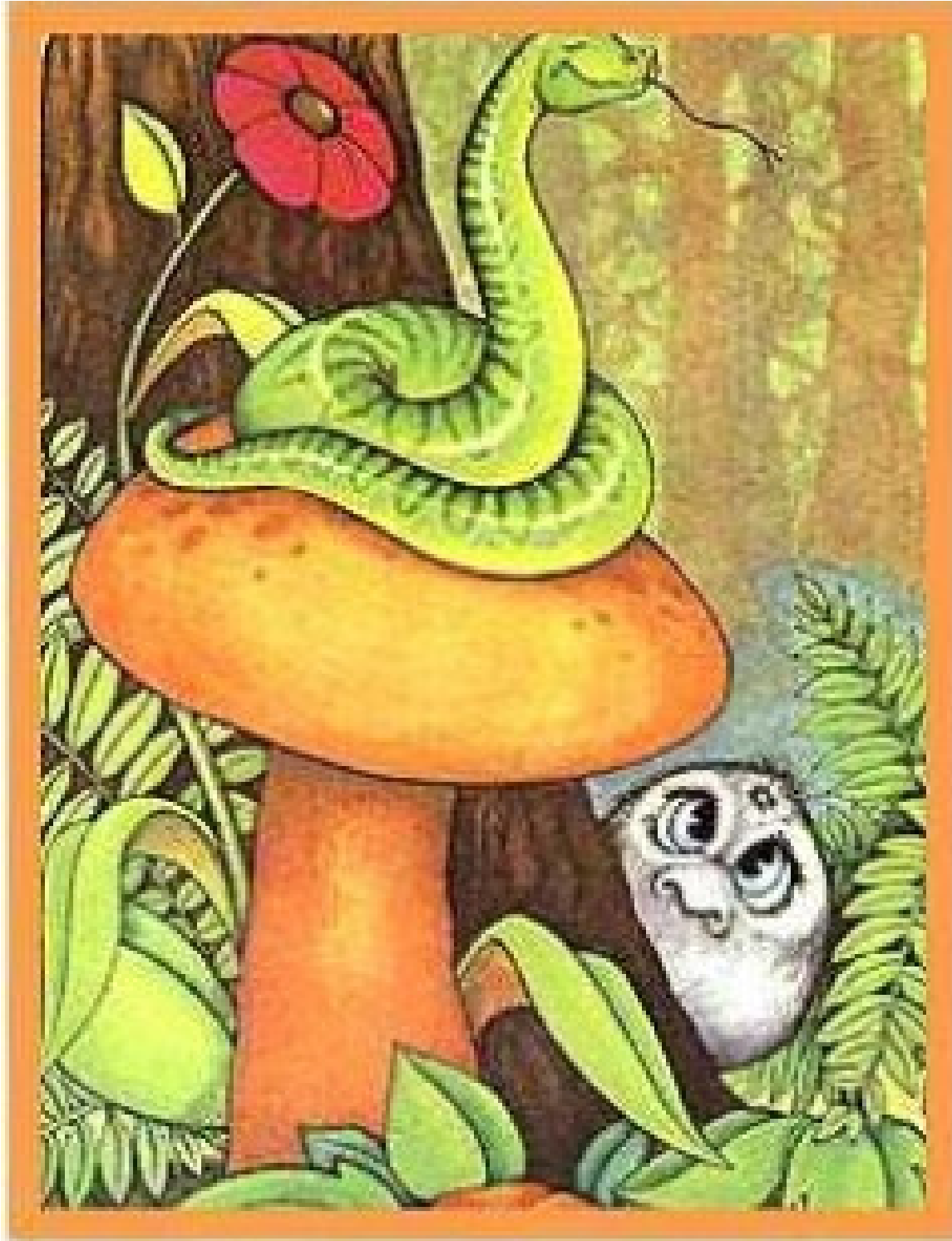

"אבל אתה מסכן" אמר אחד מהם "כי
אינך יכול לראות את היופי של היער ושל
המים!"

"או" ענה קרטוש "יופי הוא לא רק
בראיית דברים. הוא גם במגע ושמיעה
של דברים" הוא ישב בשקט על הגבעול
והקשיב לקולות היער.
גם שערונים התחילו להקשיב כדי לשמוע
את היופי של הקולות והרחשים, אבל
מיד מישהו פגע במישהו אחר והכעס
והריטונים התחילו שוב.

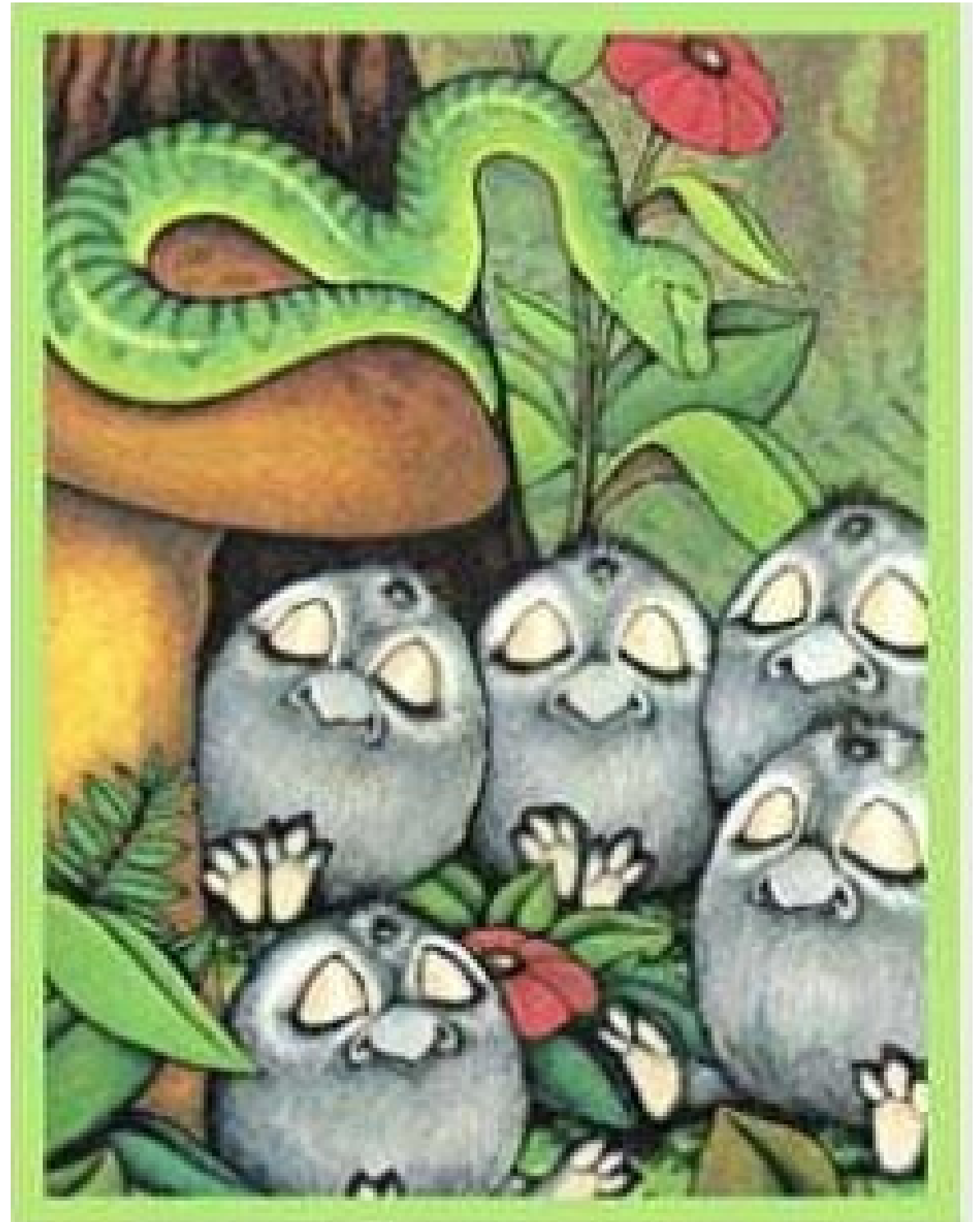
קרטוש התחיל לצחוק כששמע את הריטונים. "אתם קוראים לי מסכן כי אינני יכול לראות. אך אתם עוד יותר מסכנים, כי אינכם יכולים לשמוע."
"אבל אנו יכולים" אמרו שערונים והתחילו להקשיב שוב. אבל מיד מישהו השתעל, ואחר התעטש ומישהו נתקל באחר והריטונים התחילו שוב.

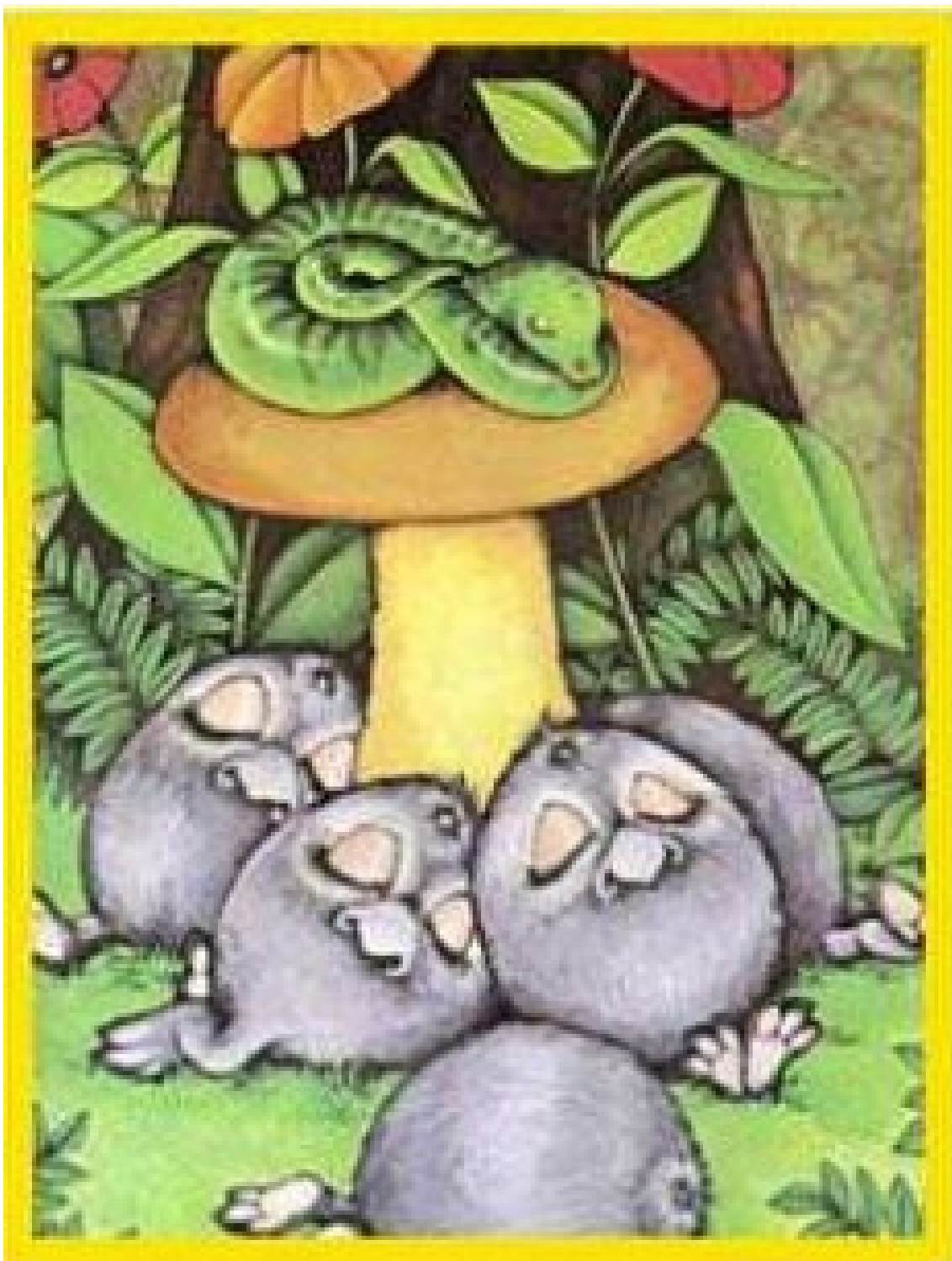

"שום דבר לא יעזור" אמר אחד
השערונים "לעולם לא נוכל להקשיב. אנו
רגזנים מדי. אף אחד מאתנו לא רוצה
לישון כדי לא להפסיד משהו יפה. ולכן
אנו רוטנים ובגלל הריטונים לא נוכל
לשמוע שום דבר יפה."
קרטוש חיך חיוך סודי וגלש מהפרח
לדשא ומשם לפטרייה.

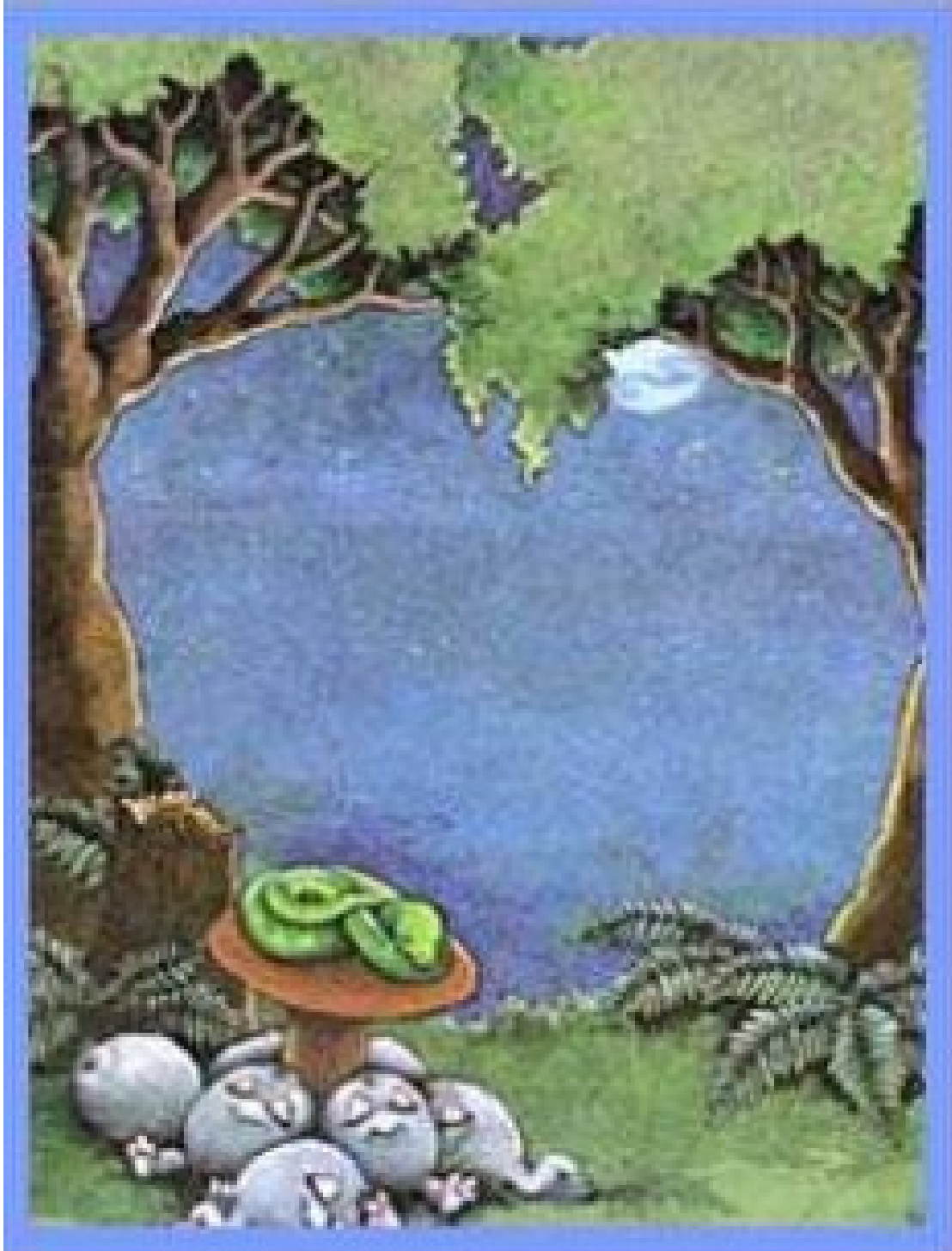
"בואו הנה" אמר "ואלמד אתכם איך
להקשיב."

כל השערונים התאספו ונדחקו כמה
שיותר קרוב לנחש הירוק.
"עכשיו שבו כאן" אמר קרטוש "ועצמו את
עיניכם"
השערונים התיישבו בדשא ואחרי
דחיפות התחילו זה בזה לעצום עיניים
ולהקשיב.

"אני שומע!" קרא פתאום אחד "אני
שומע משהו נהדר!" ואכן אחד, אחד
התחילו כולם לשמוע את שירת הערב
של צרצר.
"תמשיכו להקשיב" אמר קרטוש "ואז לא
רק תשמעו דברים יפים סביבכם, אבל
גם תתחילו לחלום על כל היופי שראיתם
במשך היום."

לאט, לאט שערונים התחילו להירדם
כשקולות המוסיקה היפה עטפו אותם
כמו חלום קסמים.

קרטוש הקשיב אף הוא לקולות הלילה
שמסביבו ולחש "אמנם אין לי עיניים,
אבל אני יכול לראות את הכל שאני צריך
לראות, כשאני מקשיב עם במחשבה
שלי."

וגם הוא נרדם בשינה עמוקה.
כשאתה שוכב במיטתך אחרי שהיום
נגמר, עצום את עיניך חזק וראה את
חלומך במשך כל הלילה.